

erkjendt, at det er en Berettigelse for Folkekirken's Medlemmer at slutte sig til en Præst, som repræsenterer den Retning, som de selv hylde, saa maa det ogsaa forekomme at være ganske i sin Orden, at Sognemenighedernes Fleertal faae en saadan Indflydelse paa Valget af deres Præst, at det kan vente at faae bestilket en Præst, som hører til den Retning, hvortil de selv høre. Jeg troer, at det er dette, som man ønsker at opnaae, og Spørgsmaalet bliver da, om det Forslag, som her forelægges, tilfredsstillende denne Fordring; men det troer jeg ikke. Jeg troer, at det, der indeholdes i dette Forslag, er langt mindre end det, man ønsker, ja er saa Lidt, at en stor Deel af Befolkningen aldeles ikke vil bryde sig om at faae dette Forslag vedtaget. Det er efter dette Forslag kun i eet enkelt Tilfælde, at Menigheden egentlig faaer en sikker og bestemt Indflydelse paa Valget, nemlig naar det Udvalg, som bliver valgt af Sognebeboerne, er fuldstændig enig og gjør en eenstemmig Indstilling om Valget af en enkelt Mand uden noget Forbehold eller noget subsidiært Forslag. Hvorvidt det nu er tænkeligt, at en saadan Enighed vil kunne komme tilstede i dette Udvalg, er det vistnok meget vanskeligt at sige noget Bestemt om. Jeg veed, at der er flere, der troe, at Minoriteterne i Almindelighed ville give efter for Majoriteterne, for at der derved dog kan opnaaes noget Udbytte af Loven, dersom den bliver vedtagen; men jeg veed ogsaa, at der er Mange, der troe, at Minoriteterne ikke ville give efter, ikke ville give sig et Udseende af, at de ere enige i Sagen, idet det maa skee netop kan forekomme dem som noget Bæsentligt, at det bliver tydeligt, at der er en Minoritet, og at der ikke er en fuldstændig Samstemning i hele Sognet. Jeg maa derfor udtale, at det eneste af de Forslag, der ere komne frem i Kirkecommissionen, der for mig har noget Værd, er det Minoritetsforslag, hvorved det bliver muligt for Fleertallet at gjøre en Indstilling, som det kan vente vil blive tagen tilfølgende. I Forbindelse hermed troer jeg, at der vistnok ogsaa burde være sørget for Mindretallets Ret. Mindretallet kan jo ikke gjøre store Fordringer, men der er nogle Hjælpe midler, som kunne støtte

Mindretallet. Mindretallet er henviist til at benytte Valgmenighedsloven. Efter denne skal Menigheden jo selv bygge en Kirke. Jeg mener, at i det Dieblit det overlades til Fleertallet af Sognemenigheden at vælge en Præst, burde Mindretallet, saafremt det vil vælge og lønne en Præst, have Ret til Afbenyttelse af Sognekirken paa den Tid, den ikke bruges af Sognepræsten. Jeg troer, at der er saameget mere Anledning til ogsaa at tage dette Punkt under Overvejelse ved dette Lovforslag, som man allerede nu seer noget ganske latterligt i disse dobbelte Kirkebygninger, hvor en Kirke tæt ved Siden af en anden i en Kjøbstad staaer tom.

Foruden disse mere almindelige Bemærkninger skal jeg dog omtale nogle af de enkelte Bestemmelser i dette Lovforslag, som jeg anseer for temmelig væsentlige. Der er saaledes i § 4 den Bestemmelse, at de, der ere berettigede til Medvirkning ved Præstevalg, skulle vælge et vist Antal Mænd af deres Midte, at Medvirkningen altsaa skal udøves gennem et Udvalg. Jeg kan ikke troe Andet, end at det maa være det Retteste, at hele Sognemenigheden faaer en mere umiddelbar Indflydelse, at Alle, der efter Forslaget skulle have Ret til at vælge Udvalget, komme til at stemme om, hvilken af Ansøgerne de maatte ønske; at de altsaa faae umiddelbar Indflydelse paa Valget af Præsten. Jeg troer ligeledes, at det maatte være ønskeligt, at Kirkeministeriet ikke havde Ret til at tilbageholde en Deel af Ansøgningerne, men at alle Ansøgninger, forsaavidt de kom fra Personer, der overhovedet vare berettigede til at faae Kald, bleve tagne med. Jeg troer fremdeles, at den Frist af 8 Dage efter Ansøgningernes Indsendelse, efter hvis Udløb Provsten kan lade Valghandlingen foretage, er meget for kort. — Der er endnu et Par Bestemmelser, som indeholdes i §§ 1 og 2, som jeg gjerne med et Par Ord vil omtale. Den første Bestemmelse er, at Candidaten skal for at kunne faae Sognekald idetmindste i eet Aar have øvet sig i præstelig Gjerning. Jeg troer, at denne Bestemmelse har temmelig ringe Betydning. Det vilde være vanskeligt for en Candidat at finde et Sted, hvor han virkelig kan faae Veilighed